ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε, εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Διὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Ἀνθέμιον Ἀνθεμιάδην, Ἐνταῦθα. Μά, γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τί εἴδους ποίημα εἶνε αὐτό ; Ἰδέστε το καλύτερα δειγματολόγιον αὐτοκτονιῶν. Πάντως, ὡραῖα καταλήγετε. Νὰ μὴν αὐτοκτονήσετε. Νὰ τώρα καὶ τὸ ποίημα, τὸ τόσον τραγικόν :

ΑΝΑΤΡΙΧΙΑΣΤΙΚΟΝ

Δὲν μ' ἀγαπᾶ, δὲν μ' ἀγαπᾶ ἡ Ἀγλαΐα,
δὲν ἔχει φῶσφορον στὴν καρδία.
Εἶν' ἡ ψυχή της χαλυβδίνη,
κι' αὐτὸ πολὺ στὰ νεῦρα μοῦ δίνει !

Τῆς εἶπα ἂν πάρει τὸ λόγο ὀπίσω,
φεῦ ! δηλαδὴ ἀλλοίμονο, θὰ ἀποθάνω,
θὰ πέσω, κόρη ἄσπλαχνη, ν' αὐτοκτονήσω.

διὰ περμαγκανάτ ἢ καὶ λαβδάνο !
Ἄσε λοιπὸν ἐπὶ στιγμὴ τὰς πονηρίας,
πολλὲς ὑπάρχουν μέθοδες αὐτοκτονίας.
Πέφτεις δηλαδὴ στὶς γραμμὲς τοῦ τράμ
καὶ λὲς ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάμ !
Πέφτεις ἀπ' τῆς Ἀκρόπολης τὸ βράχο,
καὶ θὰ τὸ κάνω — ποὺ ζωὴ νἄχω.
Πέφτεις στὰς γραμμὰς τοῦ ἠλεκτρικοῦ μὲ βία,
καὶ τότε ζωὴ σὲ λόγου σου, κυρία !

Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ τὸ κομποῦρι,
καὶ ἡ ἀνχόνη ποὺ φέρνει γοῦρι.
Καὶ τὸ ξυράφι «Ζιλέτ», κόρη τῆς Εὔας,
μ' αὐτὸ κόβεις εὐθὺς τὰς φλέβας.
Κι' ἂν δὲν προλάβει ὁ ἰατρὸς τῆς ἐνορίας,
φεῦ ! φεύγεις διὰ τὴν Γῆν τῆς Ἀπαγγελίας !
Πεθαίνω, σκληρά, καὶ μ' ἕνα τάληρον,
δηλαδὴ πηγαίνω στὸ Φάληρον.
Παίρνω τὰς ἀκτὰς ἀράδα,
φθάνω ἐξώρας στὴν Γλυφάδα,
καὶ ἐκεῖ, ὠϊμέ, Ἀγλαΐα μου, ὠϊμένα,
πηδῶ καὶ καταλήγω στὸν πυθμένα !...
Πὲς λοιπὸν εἰλικρινά, θὲς νὰ πεθάνω γιὰ χάζι,
μὲ ρεβόλβιρον, ἠλεκτρικὸν καὶ τὸ (γκάζι.
Ἂν τὸ θὲς εἶμαι ἕτοιμος, περιμένω.
Μὰ ἔγνοια σου ὄχι, ὄχι δὲν πεθαίνω
δὲν εἶμαι δὰ τόσο βλάκας
νὰ πάω ἐγὼ στῶν μνημείων τὰς (πλάκας,
καὶ σὺ νὰ γλεντᾶς καὶ νὰ τυρβάζῃς,
μ' ἄλλους δηλαδὴ νὰ διασκεδάζῃς.
καὶ νὰ λές : Εἶδες ἐκεῖ τὸ κορόϊδο,
ἐφονεύθη καὶ τὰ ἔκαμε ρόϊδο !...

Γρ. Λεκατσᾶν. Στεῖλτε μας κατάλογο τῶν βιβλίων σας, σᾶς παρακαλοῦμεν. Γράψτε σ' αὐτὸν συγγραφέα, τίτλο βιβλίου, χρόνο καὶ τόπο ἐκδόσεως καὶ ἀριθμὸ σελίδων. Περιμένουμε. — Πονεμένην Ἤθην, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημα ποὺ μεταφράσατε ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ἀτελὲς πολὺ στὴ στιχουργία του. Ὅλοι σχεδὸν οἱ στίχοι λανθασμένοι. Ἐπιπλέον, δὲν ἀναφέρετε τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ του.—Γ. Χαλκόν, Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας κοινὸ στὴν ἔμπνευσι καὶ στὴ στιχουργία. Ἡ ὁμοιοκατληξίες του τετριμμένες ! «Λυπημένο—χώσμένο, φιλιά—ἀγκαλιά, γκιώνη—ἀηδόνι»... Τὸ διήγημά σας ἀψυχολόγητο.—Ρ. Ματσαίου, Πειραιᾶ. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Λοχίαν Ε. Ε. Ε. Ὄχι καὶ τόσον ἐπιτυχὲς τὸ ἀστεῖο ποὺ μᾶς γράφετε.—Κώστην Ἄφραν, Κέρκυραν. Τὸ πεζογράφημά σας «Χωρὶς Ἀγάπη» ἀνεπιτυχές. — Δ. Κ., Κηφισσιάν. Τὰ σημερινά σας ποιήματα βιαστικογραμμένα. Ἔχουν στιχουργικὲς ἀτέλειες, ἐπαναλήψεις περιττῶν λέξεων, κλπ. Διορθῶστε τα καὶ ξαναστεῖλτε τα. — Ν. Σ., Σέρρας. Τὸ θέμα τοῦ διηγήματός σας ἔχει κάποιο ἐνδιαφέρον, μὰ ὑστερεῖ πολὺ στὴ διατύπωσι. — Κ. Ραφαλέτον, Κωνσταντινούπολιν. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Αὐτὸ ὅμως ἂς μὴ σᾶς ἀπελπίσει. Μὲ τὸν καιρὸ καὶ μὲ τὴ μελέτη, μπορεῖτε νὰ γράψετε καλύτερα καὶ νὰ πραγματοποιήσετε τὸ ὄνειρό σας, νὰ δῆτε δηλαδὴ ποίημά σας στὶς σελίδες τοῦ «Μπουκέτου». — Λάκην Ζαρικ. Τὸ πεζογράφημά σας στὴν ἀρχὴ ἄρκετὰ καλὸ καὶ πρωτότυπο, μὰ ὅσο προχωρεῖ πρὸς τὸ τέλος, χάνει τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ γίνεται κοινό. — Κ. Παραμέραν, Κέλλη (Φλώριναν). Ἂν δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε ὡς τώρα, αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη. Ἡ διεύθυνσις ποὺ ζητᾶτε εἶνε ! Κον Σταμ. Σταματίου, Ἐδεσσαν (Μακεδονίαν). Τὸ τετράστιχό σας «Κατήφορος» ὄχι καὶ τόσο ἐπιτυχές. — Χ. Μ., Ζάκυνθον. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Κοινὸ τὸ θέμα του καὶ ἡ στιχουργία του. — Γεωργίαν Γαλιτᾶ, Καρπενήσιον. Οἱ ὅροι τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Μεγάλο Λαχεῖον ἐδημοσιεύθησαν λεπτομερῶς στὰ περιοδικά μας. — Θαλασσινήν, Ἴον. Τὸ διήγημά σας ἔχει πολλὲς πολυλογίες, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ λείψουν. Ὑπάρχουν ὅμως σ' αὐτὸ καὶ μερικὰ σημεῖα ἐνδιαφέροντα. — Θωμ. Παπακώσταν, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ στὴ στιχουργία τους. Τὸ διήγημά σας ὑστερεῖ στὴ διατύπωσι. Ἔχει πολὺ μεγάλες φράσεις, μὲ σύνταξι συχνὰ λανθασμένη. Ἐκτὸς αὐτῶν, ἔχετε καταργήσει ἐντελῶς τὰ κόμματα καὶ τὶς τελεῖες. — Μάνθον Δαβέγκαν, Κυνουρίαν. Ὡς καὶ στὸ προηγούμενο φύλλο σᾶς ἐγράψαμε, οἱ στίχοι σας ὄχι καλοί, δυστυχῶς. Ἰδοὺ σήμερον τὸ ποίημά σας :

Τ' ΑΛΑΡΓΗΝΟ ΜΟΥ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ !

Ἀλαργηνά, σὲ χώρα μακρινή, ταξιδεύει ὁ νοῦς μου,
δὲν πῆγα, δὲν τὴν εἶδα, δὲν τὴν γνώρισα αὐτὴ τὴ χώρα...
Χώρα εἶναι ξακουστή, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ὡραίου,
ἐκεῖ ἡ φύσι δὲ γεργᾶ, ἀνθεῖ, καρπίζει.....κάθε ὥρα !
Πολιτεῖες μεγάλες· σπίτια παλάτια, μὲ μπαξέδες,
φοίνικες πανύψηλοι, πολύχρωμα λουλούδια, μενεξέδες,
τεμένη, σχολεῖα, ἐκκλησίες... ἀντίπερα οἱ πυραμίδες,
κι' ἀπ' τὸ ποτάμι ἀνάλαμπρα τὸν ἥλιο σέρνουν οἱ ἀχτίδες !
Τὰ βλέπω ὅλα. Ζωντανὰ εἶναι καὶ τὰ περασμένα :
Ἕνας μεγάλος βασιλιάς, στὸν κόσμο ὄχι ἄλλος...
μιὰ βασίλισσα....στὰ φίδια, στὰ ἄνθη, στὴ δόξα ποὺ πεθαίνει,
καὶ μιὰ τυραννικὴ σκλαβιά, ποὺ γράμματα, σοφίες συνεπαίρνει.
Βλέπω, στὴ νέα ἐποχή, ἕνας....ποὺ ἦταν ποιητής,
τὴ νειότη λεύτερη ἐθρήνησε, πέθανε θλιμμένα !...
Βλέπω στὴ νέα ἐποχή, κόσμος ξένος πολύς...
παγαίνει ἐκεῖ, νὰ ζήση....εὐτυχισμένα !....
Βλέπω, —μὰ γιατί νὰ τὸ εἰπῶ ;—εἶναι κρυφός μου πόθος,
μιὰ σᾶ νεράϊδα μιάζει, παίζει στὴν ἄκρη τὸ ποτάμι,
παίζει, μὰ νοσταλγεῖ, κυτᾶ μακρυά, τὸ πέλαγο ἀγγανταεύει,
μὲ βλέπει, κλαίει ἀπ' τὴ χαρά, μὰ ποιὰ χαρὰ γυρεύει ;
—Μὴ γιὰ τὴν ἴδια τὴ χαρά...κι' ἐμὲ ὁ νοῦς δὲν ταξιδεύει ;

Ε. Πασχαλάκην, Κρήτην. Μᾶς γράφετε στὴν γεμάτη παράπονα ἐπιστολή σας :

«Μετὰ μεγάλης μου λύπης ἀνέγνωσα εἰς τὰς στήλας σας τὴν οἰκτρὰ ἀποτυχία τῶν μικρῶν μου ποιημάτων. Οὐδέποτε ὅμως ἐτερείμενον μία τοιαύτην κρίσιν, διότι δὲν σᾶς ἔγραφον ὡς διάσημός τις τῆς ἀρχαιότητος ποιητής, ὡς λ.χ. κανεὶς Ὅμηρος ἢ κανεὶς Αἰσχύλος, ἢ κανεὶς Εὐριπίδης, ἤ, ἤ, ἤ... Λέτε ὅτι οἱ στίχοι μου εἶνε κοινοί, ἀλλὰ στίχους κοινοὺς δυστυχῶς δὲν συνήντησα ἀκόμη. Μήπως εἶνε καμμιὰ ἐκκλησία ; Μήπως κανένα σχολεῖο κοινὸν δι' ὅλα τὰ παιδιά ; ἢ δρόμος δημόσιος ἢ ἤθη καὶ ἔθιμα μιᾶς χώρας ; Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐξηγήσω τὴν φράσιν σας αὐτήν».

Ὥστε δὲν ξέρετε τί θὰ ποῦν ἢ λέξεις : «Κοινοὶ στίχοι», «κοινὸ ποίημα»; Ἀπλούστατα, φίλε μας, μὲ τὸ ἐπίθετο «κοινὸς» χαρακτηρίζεται κάτι τὸ πολὺ συνηθισμένο, τὸ τετριμμένο, ποὺ δὲν ἔχει κανένα ἐνδιαφέρον. Αὐτὴ ἦταν ἡ εἰλικρινὴς γιὰ τοὺς στίχους σας γνώμη μας καὶ πρέπει νὰ τὴν πιστέψετε.

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Κατοικία : Χαλάνδρι).

Ὅροι συνδρομῶν «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ἐσωτερικοῦ δι' ἓν ἔτος Δρχ. 200 ΙΙ Ἐξωτερικοῦ Δολλαρια 6
» Ἑξάμηνος » 100 ΙΙ Ἀμερικῆς » 6

καὶ δι' ὅλην τὴν Ἀφρικὴν καὶ Βελγικὸν Κονγκὸ ἐτησία συνδρομὴ σελίνια 30
Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Ἰδιοκτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.
Τιμὴ ἑκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» :

Ἐν Ἀμερικῇ διὰ τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν καὶ διὰ τὴν κατὰ φύλλον πώλησιν ἡ Ἑταιρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, ἐκπροσωπουμένη παρὰ τοῦ κ. Κ. Καλφοπούλου, ἐν Αἰγύπτῳ—Σουδὰν ὁ κ. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandrie, καὶ ἐν Βελγικῷ Κονγκὸ ὁ κ. Γεώργιος Ἀντωνιάδης, B. P. 445, Elisabethville, Congo - Belge, ὅπου δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι.